

Eldorádo

Waldemar Matuška, 1982

4/4: ↓ ↓↑ ↑↓↑

1. V dálných dálkách zámoří—ční prý zlaté pohoří,
příchozího pohostí—nádherou a hojností.

2. Dík těm svůdným pověstím—zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí—s vírou, že se vyplatí...

R. Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověčí,
jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

3. Báchorce té uvěří—dávno už jen někteří,
spíš než zlatonosný štít—nám dnes rozum káže jít.

R. Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověčí,
jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

R. *Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství
je moudrost a uvážlivý čin,
že Eldorádo není kdesi v dálce, ale docela blízko,
v našich srdcích a v našem myšlení.
A že pravé jméno je svoboda, pravda a porozumění.
Nosíme je v sobě a ptát se na ně je naše přirozená povinnost.*

R. Jít a hledat Eldorádo...2x